

La regulació de les mascotes

¿I això qui ho paga?

Els ajuntaments que cobren una taxa per la tinença d'animals de companyia encara són una minoria a Catalunya

L'import del tribut oscil·la entre quatre i 27 euros anuals

Dimarts, 8 de novembre - 00:00h.

Deuen haver fallat moltes coses els últims anys perquè el registre general d'animals de companyia de la Generalitat tan sols hagi inscrit el 2% dels gossos i gats domèstics que es calcula que habiten a Catalunya. I perquè únicament 188 dels 947 ajuntaments catalans -menys del 20%- hagin incorporat les dades del seu municipi en el cens autonòmic. D'entrada, el Govern català admet que l'aplicació informàtica amb la qual s'accedia a aquest registre (substituït des d'ahir per un de nou, Anicom) presentava problemes tècnics i reconeix que el seu marge de maniobra és escàs, si abans no aconsegueix saber amb exactitud quina és la població canina actual. **«Només llavors es podran planificar instal·lacions d'acollida i plantejar campanyes d'identificació»**, argumenta Josep Escorihuela, director general de Medi Natural de la Generalitat.

Però malgrat l'autocrítica, el cert és que el control de les mascotes a Catalunya funciona com un autèntic regne de taifes. Cada territori

-cada municipi en aquest cas- aplica les mesures que el seu ajuntament considera més oportunes, més adequades a les característiques de la seva població... o les que li són més rendibles.

Hi ha tants criteris de gestió dels animals de companyia, tantes polítiques com consistoris. Uns (Barcelona, Girona i Terrassa, entre d'altres) s'han acollit a la possibilitat prevista en la llei d'hisendes locals de cobrar una taxa que grava els propietaris de gossos i gats. Altres prefereixen que el registre sigui gratuït, **«com una mesura per estimular les inscripcions»**, explica una portaveu de l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet. Gràcies a aquesta gratuïtat, es vanagloria aquest consistori, **«l'octubre del 2011 s'ha aconseguit la xifra més alta des de la creació del registre municipal, amb 4.240 gossos i 93 gats censats»**.

La majoria, de franc

De fet, segons assegura el secretari general de la Federació de Municipis de Catalunya (FMC), Adolfo Moreno, **«la majoria de consistoris no apliquen la taxa»**. Entre altres raons, afegeix Moreno, **«perquè no és qüestió de demanar-li a una senyora gran que pagui per tenir un animal de companyia»**, diu.

I n'hi ha que fins i tot van més enllà. A Caldes de Malavella (Selva), un dels municipis destacats per la Generalitat per la bona gestió que està fent en aquest assumpte, l'ajuntament no només ofereix censar gratuïtament l'animal. A més d'això, durant els últims anys, **«ha estat donant suport econòmic als propietaris que han implantat un xip localitzador als seus animals i els han registrat. També hi ha hagut ajudes a l'esterilització»**, indiquen fonts del consistori.

Amb tot, són diversos els ajuntaments catalans que estan estudiant la possibilitat d'incloure aquest impost local en les ordenances fiscals del 2012.

Els ajuntaments que opten per aplicar la taxa de tinença d'animals de companyia justifiquen el tribut per l'ús de la via pública que fan les mascotes. **«Encara que la majoria dels propietaris ja retiren de manera sistemàtica els excrements que deixen els seus animals, és evident que aquests excrements són un focus de brutícia i que les brigades municipals de neteja han de treballar més a les zones freqüentades per gossos»**, explica una veterinària municipal.

A canvi, assenyalava, els consistoris es comprometen a destinar els fons recaptats a la millora de les zones d'esbarjo i altres equipaments urbans per als gossos. Part d'aquests diners serveixen també per al manteniment de les gosses. Els imports de la taxa poden ser molt dispars, amb tarifes que poden anar dels 4,30 euros anuals que cobra aquest any Sant Vicenç de Castellet (Bages) fins als 23,85 que està aplicant Viladecans i els 27 del Prat de Llobregat (tots dos municipis a la comarca del Baix Llobregat).

«No es tracta d'un impost que els permeti fer negoci», afirma en defensa de la taxa el director general de Medi Natural. **«Els diners que es recaptin per aquesta via no compensen, en aquests moments, tota la gestió que s'ha de fer»**, corrobora el secretari general de la FMC.